

Bembeke journaal.

Jaargang nummer 10.

editie nummer

1.

Hiep hiep hiep hoera.

Er staat hier momenteel zoveel water in het meer en in de rivieren, dat er altijd water uit de kraan komt en de elektriciteit praktisch niet uitvalt, wat een luxe.

Jullie raden het natuurlijk al, we zijn weer in Bembeke en ook nog voor de tiende keer. Waarom zo snel zul je misschien denken?

Nou we hadden nog wat “achterstallig onderhoud” en voor een groot onderwijsproject moet er zoveel informatie ingewonnen worden dat dit met alleen email en telefoon niet lukt, vandaar.

Ter geruststelling wellicht: we blijven maar vier weken.

Tot zover het goede nieuws, het slechte is dat er ‘snachts zoveel water valt dat de zandwegen (en daar hebben ze er hier heel veel van) overdag nog een en al modder zijn, dus dat is lekker glibberen met de auto. Door de hoge vochtigheidsgraad van de lucht ben je al moe van het niets doen en stikt het van de muggen. We slapen daarom voor het eerst sinds lang weer onder een muskietennet en sprenkelen kwistig met DEET. Daar komt nog bij dat de zon erg fel is, dus na twee dagen zaten we al knalrood samen op de bank. Natuurlijk hoedjes vergeten in te pakken dus de rode kleur loopt door tot in de kruin.

Zo genoeg gemopperd want het is klagen met gezonde benen en lang niet zo erg als bijvoorbeeld een kennis hier die vrijdagavond met de fiets is gevallen en daarbij een been brak. Die moest met dat gebroken been het hele weekend op de bank blijven zitten, omdat in het weekend de röntgenafdeling van het ziekenhuis is gesloten en ze dus pas maandag geholpen kon worden. Ben je mooi klaar mee.

De eerste dagen weer veel handjes schudden en tot in den treure “how are you” vragen, waarbij het natuurlijk standaard altijd goed gaat, maar toch al snel de eerste afspraken gemaakt en donderdag 10 maart begon het echt. We waren die dag namelijk lid van een assessmentteam van 6 experts (kuch kuch) van Edukans dat de plaatselijke middelbare school ging doorlichten. Een vruchtbare dag en we zijn benieuwd naar het uiteindelijke rapport. Wel een bijzondere ervaring om een les te observeren met ca. 100 jongelui in de leeftijd van 14 tot 18 jaar in een bloedheet en veel te klein lokaal en ook nog zonder lesboeken. Compliment aan zowel leerlingen als leerkracht. Er heerste orde en rust en iedereen was betrokken. Bij ons zou dit gegarandeerd een puinhoop worden.

Op zaterdag 12 maart in alle vroegte naar Lilongwe, want we waren uitgenodigd voor de inzegening van het nieuwe convent met sociaal werkcentrum van de "Indian sisters".

Dankzij MiM heeft Wilde Ganzen en een aantal congregaties uit Nederland een forse bijdrage aan de bouw geleverd en de St. Anna stichting heeft veel bijgedragen aan de inrichting. Het gevolg was natuurlijk dat wij mooi met de eer gingen strijken, een mooie!! vaas (zie foto) cadeau kregen en bij de aartsbisschop van Lilongwe aan tafel zaten.

Wat zouden onze moeders trots zijn geweest als ze dat hadden mogen meemaken, die zouden gegarandeerd geen hap door de keel gekregen hebben. Al met al een prachtige dag en we zijn mooi in Lilongwe blijven slapen om de volgende dag op ons gemak terug naar huis te gaan en maandag weer volop aan de slag. Er is weer een container aangekomen. Altijd fijn om de spullen die je Nederland hebt helpen inpakken en laden, hier weer mee uit te laden en vervolgens uit te pakken. Je raakt er op deze manier wel vertrouwd mee.

Mooi cadeau toch? Het lijkt ons het summum van samenwerking als de bestuursleden van MiM de vaas bij toerbeurt een mooi plaatsje in huis geeft. Wie wil eerst?

Groeten uit een warm Bembeke,

Ans en Wil